

Orvos, gyógyítsd meg magad...“

Köszöntés: „Nincsen azért most már semmiféle kárhoztató ítélet azok ellen, akik Krisztus Jézusban vannak, mert az élet Lelkének törvénye megszabadított téged Krisztus Jézusban a bűn és a halál törvényétől (Róm 8,1-2).“ Ámen.

Gyülekező ének: 464. dicséret: „Jöjj, királyom, Jézusom...”

Fennálló ének: 292. dicséret: 1. verse: „Ó, dicsőségnek felkent fejedelme, ...“

Fő ének: 292. dicséret 2-5. verse: „Te vagy az Úrnak főprófétája...”

Előfohász: „Fordítsd el tekintetemet, hogy ne nézzek hiábavalóságra, a te utadon éltessem engem! A test lámpása a szem. Ha a szemed tiszta, az egész tested világos, de ha gonosz, a tested is sötét (Zsolt 119,37; Lk 11,34).“ Ámen.

Lekció: Lukács evangéliuma 4. rész 11-30. verse: *„Jézus a Lélek erejével visszatért Galileába, és elterjedt a híre az egész környéken. Tanított a zsinagógáikban, és dicsőítette mindenki. Amikor Názáretbe ment, ahol felnevelkedett, szokása szerint bement szombaton a zsinagógába, és felállt, hogy felolvasson. Odanyújtották neki Ézsaiás próféta könyvét, ő pedig kinyitotta a könyvtekercset, és megkereste azt a helyet, ahol ez van megírva: „Az Úrnak Lelke van énrajtam, mert felkent engem, hogy evangéliumot hirdessek a szegényeknek; azért küldött el, hogy a szabadulást hirdessem a foglyoknak, és a vakoknak szemük megnyílását; hogy szabadon bocsássam a megkínzottakat, és hirdessem az Úr kedves esztendejét.” Ekkor összegöngyölítve a könyvtekercset, átadta a szolgának, és leült. A zsinagógában mindenkinek a tekintete rajta függött; ő pedig így kezdett beszélni hozzájuk: Ma teljesedett be ez az írás a fületek hallatára. Mindnyájan egyetértettek vele, majd elcsodálóztak azon, hogy a kegyelem ígét hirdeti, és azt kérdezték: Nem József fia ez? Ő pedig így szólt hozzájuk: Biztosan azt a közmondást mondjátok rám: Orvos, gyógyítsd meg magadat! Amiről hallottuk, hogy megtörtént Kapernaumban, tedd meg itt is, a saját hazádban! Majd így folytatta: Bizony mondom nektek, hogy egyetlen próféta sem kedves a maga hazájában. Igazán mondom nektek, hogy sok özvegyasszony élt Izráelben Illés napjaiban, amikor bezárult az ég három esztendőre és hat hónapra, úgyszólván nagy éhínség lett azon az egész vidéken, de egyikükhöz sem küldetett Illés, csak a Szidónhoz tartozó Sareptába egy özvegyasszonyhoz. És sok leprás volt Izráelben Elizeus próféta idejében, de egyikük sem tisztult meg, csak a szír Naamán. Amikor ezt hallották, a zsinagógában mindenki megtelt haraggal, felkeltek, kiűzték őt a városból, és elvitték annak a hegynek a szakadékáig, amelyen városuk épült, hogy letaszítsák; ő azonban átment közöttük, és eltávozott.”*

Előíma: Világosság Ura, hitet kereső és cselekvő Istenünk az Úr Jézus Krisztusban! Sok dolgot kezdtünk el, de igazán semmit sem sikerült befejezni, mert nem hittel kötöttük össze. Átéltünk nehéz és fájdalmas dolgokat, de ma Előtted állva megvalljuk, hogy hiszünk, de légy segítségül hitetlenségünkön. Szentlelked ajándékaiért imádkozunk, hogy ne váljon belőlünk hitetlen nemzedék, amely a rendelt időben csak Tőled vár mindent, de nem tesz semmit azért, hogy növekedjék hitben, és előbbre haladjon a Te ismeretedben. Ma Téged dicsérünk és áldunk, hogy szeretetteddel betöltöd a földet, hogy megmutattad az utat Fiadban. Kérünk, ma köss össze bennünket abban, hogy Jézust Úrnak valljuk és valóban nyomdokaiba szegődjünk. Vallást teszünk, hogy ebben a világban nagyon nehéz bizonyosságot tenni. Áraszd ki ránk jószagodat, hogy azzal tekintsünk minden jelenlévő testvérré. Mezteleníts le bennünket és lelki szemeink előtt villantsd fel azt a csodát, amely által képesek vagyunk változni, erősödni, Tőled és Általad tanulni és egyedül Benned reménykedni. Kegyelmisséged legyen látható rajtunk és irgalmad ne engedje, hogy követelőzőkké váljunk irántad és szolgálatodban csak egy mindenkor tenni akaró Urat lássunk. Add, hogy ne oldjuk életünket, hanem a megoldást Benned találjuk meg. Jöjj, most közel, egészen hass át Igéd üzenetével, és tégy foglyoddá, hogy ebben a Mester és tanítvány kapcsolatban ne elveszünk, hanem életre keljünk. Atya, Fiú, Szentlélek, áldj meg bennünket jelenléteddel. Ámen.

Igehirdetés előtti ének: 290. dicséret 5. verse: „Dicsérlek, mennyből leszállott Kenyér, ...”

Textus: Lukács evangéliuma 4. fejezet 23.verse: *„Biztosan azt a közmondást mondjátok rám: Orvos, gyógyítsd meg magadat! Amiről hallottuk, hogy megtörtént Kapernaumban, tedd meg itt is, a saját hazádban!”*

**Hálaadással jövő keresztyén gyülekezet,
drága testvéreim az Úr Jézus Krisztusban!**

Jézus nem mellőzte saját népe istentiszteleti alkalmait. Rendszeresen látogatta azokat. Nem kerülte el az otthoni zsinagógát sem. „Szokása szerint” bement oda is. Azok közé ment, akikkel együtt felcseperedett és akik nagyon közel álltak a szívéhez. A nagy könyörgő imádság után, amikor a próféták könyveiből olvastak egy részt, Jézus választása az ézsaiási ígéretekre esett. Hirdette nekik erről a helyről, hogy abban az imádságban, ami az előbb elhangzott, és amiben kérték a Messiás érkezését a Mindenható Istentől, az beteljesedett. A Messiás ott áll előttük. Micsoda alkalom! Nagy pillanat ez! A legalkalmasabb idő. Mégis!

Mindenki, aki ismerte „József fiát”, megbotránkozott ezen és elmosolyodott Jézus kijelentésén. Ha már valakivel bizalmasan beszélne, akkor biztos nem Neki öntenék ki bensőjüket. Tőle semmit sem várnak. Senki közülük nem keresi az Ő segítségét és nem szorul rá az Ő pártfogó és közbenjáró szolgálatára. Hitetlenségükkel és vakságukkal mindentől megfosztották magukat. Pedig a kegyelem szó szerint egy karnyújtásnyira volt számukra. Elérhetővé vált az irgalom. Jézusban beteljesedett, ott és akkor Názáretben közel volt. Jézus szavaival és tetteivel válaszol erre a hitetlenségre. Az Úr Jézusnak más a hatása és tekintélye Kapernaumban, mint Názáretben. Másképp hat ugyanaz az Ige itt és ott. Jézusnak van hatalma a betegek felett, van hatalma a gonosz lelkek felett, de csak ott, ahol bűnbánó szívvel és teljes megbánással találkozik. Ahol van hit, ahol van reménység, ahol van szeretet, ott tud Jézus tevékenykedni. Ahol hiányzik a mennyei ajándék, ott Isten küldöttjét sem fogadják el. Nem tudják, hogy valóban hogyan imádkozzanak, főleg miért imádkozzanak, és elszalasztják életük legnagyobb lehetőségét, hogy Jézus ott maradjon, velük legyen, őket gyógyítsa, a felettük és bennük uralkodó gonosz lelkeket kiűzze életükből, megszállott életüket javítsa, nekik szaporítsa a kenyeret, és velük együtt vállaljon közösséget örömben és bánatban. Ismerős a helyzet, drága testvéreim? Elszalasztott lehetőségek. Vissza nem térő alkalmak. Az ember teljes szabadításához kell a te életed és a te lelked, szeretett testvérem. Jézus abszolút tekintélyét akkor fogadod el igazán, amikor Jézus nem önmagának prédikál, hanem szívbe írja az üzenetet és kőszív helyett hússzívet formál bensődből. Amikor hittel hallgatsz Őt és nem arra nézel milyen a származása, „ki fia, borja?”, hanem meglátod Benne a csodát, Isten küldöttjét, a Messiást, a Megváltót és a Szabadítót, lelked és tested valós gyógyítóját. Az igazság végül is egy Személy. Nem tudod kiféle-miféle Jézus? Vélt igazságaink Jézusról eltaszítanak Tőle. Betanult imádságaink csak távol sodornak az Ő áldó jelenlététől. Jézus végül is belelát mind abba, amit Róla gondolnak. Úgy vélik, hogy Jézusnak kell meggyógyulnia. Úgy vélik, hogy az

orvosnak kell önmagát gyógyítania. Úgy vélik, hogy Ő szorul rá arra, hogy változzon. A Názáretiekkel minden rendben van. Krisztust elvetni ma is így lehet. Kirekeszteni önmagamat a kegyelemből ma is lehet. De a názáretiek bármit elutasítottak volna, kedves testvéreim. Miért? Azért, mert nem akartak megbánást gyakorolni. Ézsaiás próféta már megmondta, sőt Keresztelő János a Jordánnál hirdette, megismételte, mert a Messiáshoz el kell készíteni az utat, nem lehet felkészületlenül Elé állni. A beteljesedett ige nem fogant meg a názáretiek szívében. Isten akaratát nem fogadták el hittel és visszakérdeztek: *„Doktor úr, a maga szíve sose fáj?”* Ha Jézus az orvos, akkor változnia kell. Gyökeresen meg kell változnia Jézusnak, József fiának. Cselekedjen hasonlóképpen, mint máshol, és akkor hiszünk Benne. Mutassa meg nekünk is hatalmát. De: *„Hit nélkül lehetetlen Istenek tetszeni (Zsid 11,6).”* Aki nem fogadja el Jézus bűntörő hatalmát, Akiben nincs alázat, csak követelőzés, Akiben nem születik meg a vágy a változásra, az mindent elutasít. Önmagunk mércéjévé válni a legnagyobb bűn. Jézus nem felelt meg a názáretiek és jeruzsálemiek mércéjének. Jézus szavai akkor valóságok és akkor tudnak hatni, ha befogadjuk. A magok termő talajba, jó földbe kell, hogy hulljanak. Ha akadályoztatva van a mustármagnyi hit, akkor Jézus továbbáll. Éppen ezért hozza Illés és Elizeus próféta példáját és kijelenti rámutatva arra, hogy ha nektek nem kell, akkor megyünk tovább a széles világba. Kétszer is alá van húzva, nyomatékosítva: *„egyikükhöz sem küldetett, csak...”* A hit elfogadja a Jézusi megoldást. A hitetlenség pedig csak a saját megoldását látja és várja el mástól is. A jézusi csodák ott valósulnak meg, ahol jelen van hit. A jézusi ige ott ér célba, ahol hitet talál. Jézus beszéde ott erőteljes, ahol van befogadó készség és nem Őt, József fiát, Isten Fiát akarják megváltoztatni, hanem beszéde által, igehirdetése által meghajolnak akarata előtt és megbánást tanúsítanak. Szava engem formál. Vajon a Jézus által hirdetett ige beteljesedett a mi életünkbe? Ma Jézus beszédére megmozdul valami bennünk? Ő az üdv, Ő az élet? Övé minden magasztalás? Nincs más név? Megtartónk, Szabadítónk? Isten

Fia Ő, a Szent? Megtaláltuk a Messiást, vagy még az Ő személyével kapcsolatban is bajunk van? A názáretiek azonban valamit megértének. Azt, hogy Jézus hitetlenségükről beszél. Megértik, hogy ellene mond mindannak, amit várnak Tőle. Jézus nem varázsfuvola, amit, ha megfújunk, akkor az lesz, amit mi akarunk. Jézus beszéde számukra istenkáromlás, nem kegyelemhirdetés. Jézust már otthon meg akarják kövezni, keresztre akarják adni. Jézus szolgálata ez. Kereszthordozás. Jézus azonban érinthetetlen. Jézus védelem alatt áll. Senki sem árthatott Neki, mert lehetetlen, hogy a próféta Jeruzsálemen kívül essen el. (ld. Lk 13,33) Jézus pedig továbbáll. Rááll útjára a kegyelem igéivel. Utat és hidat képez mindenki számára, akinek útja keresztezi az övét és hittel fogadja szavait. Az Ő sorsa a Jeruzsálem felé való haladás, nem pedig az otthonlevés. Vándorrá lesz saját hazájában. Vándorrá, Aki gyógyít, Aki ördögöket űz ki, Akinek minden szava áldás és kegyelemhirdetés, ahol van befogadó készség. Azok számára csodás isteni szeretet megtapasztalása minden szava és tette, akik hittel tekintenek Rá. Azok számára pedig inkább a marokban lévő kő szorongatása, akiknek rálép a tyúkszemére. Föl-föl dobott kő az életed, drága testvérem? Folyamatosan Jézus ellen mész? Mindig csak harcolsz Jézussal és Rá akarsz erőltetni saját elképzeléseidet? Többet vársz Jézustól, mint ahogyan halálosan szeretett? Érthetetlen számodra? Imádkozz úgy, mint Henry Francis Lyte (1793-1847), aki az orvosi és a teológiai tanulmányok után sem nem gyógyított, sem nem prédikált, hanem lelki énekeket tanított templomokban, kántor és diakónus lett, a gyámoltalanok, a megkísértettek, a kórságban szenvedők között családlátogatásokat végzett és mindig egy könyörgés hagyta el ajkát szolgálata során: *„Változhatatlan, ó, maradj velem.”* (511. dicséret 2. verse) Sok a tennivaló, drága testvérek. Jézus szava ma is hat. Beteljesedhet a te füled hallatára. Te is átélheted a heuréka állapotot, ahogyan tanítványai. A menny fénye megjelent. De vajon útóért-e bennünket is? Szava meggyökerezett szívünkben? Szabadító tette bennünket is mozgat? Őt akarjuk a magunk képére és hasonlatosságára alakítani

vagy Ő az, Aki újjászült bennünket? Légy serény az igeolvasásban, drága testvérem! Légy kitartó az imádkozásban, drága testvérem! Légy hitben, szeretetben és reménységben állóképes, mert aki mindvégig kitart, az üdvözülni fog. Vedd komolyan, amit Krisztus, neked mond ma is: *„Ma teljesedett be ez az írás a fületek hallatára”* és akkor nem a közmondások rablancán csüngsz majd, hanem hallójárataid a názáretiekkel ellentétben megnyílnak, mert Ő *„így kiáltott: Akinek van füle a hallásra, hallja (Lk 8,8)!”* Ámen.

Imádság: „Jó az Úr! Oltalom a nyomorúság idején, gondja van arra, aki hozzá menekül (Náh 1,7).“

„Ne veszítsétek el tehát bizalmatokat, amelynek nagy jutalma van. Mert állhatatosságra van szükségetek, hogy Isten akaratát cselekedjétek, és így beteljesüljön rajtatok az ígélet:...” (Zsid 10,35-36).“

„Füves legelőkön terelget, csendes vizekhez vezet engem. Lelkemet felüdíti, igaz ösvényen vezet az ő nevéért (Zsolt 23,2-3).“

„Mert olyanok voltatok, mint a tévelygő juhok, de most megtértetek lelketek pásztorához és gondviselőjéhez (IPt 2,25).“

„Álmétkodtak a tanításán, mert úgy tanította őket, mint akinek hatalma van, és nem úgy, mint az írástudók (Mk 1,22).“

„Az Úr intését meg ne vesd, fiam, és dorgálását meg ne utáld! Mert akit szeret az Úr, azt megdorgálja, de mint apa a fiát, akit kedvel. Boldog az az ember, aki megtalálta a bölcsességet, és az az ember, aki értelmet kap (Péld 3,11-13).“

„De nekem olyan jó Isten közelsége! Uramat, az Urat tartom oltalmamnak. Hirdetem minden tettetted (Zsolt 73,28).“

Úri ima

Adakozás: „Mert az egész törvény ebben az egy igében teljesedik be: „Szeresd felebarátodat, mint magadat (Gal 5,14).“

Áldás: „Fogadd kedvesen számnak mondásait és szívem gondolatait, Uram, kösziklám és megváltóm (Zsolt 19,15)!” Ámen.

Ének: 28. zsoltár 5. és 6. verse: „Áldott legyen a nagy Úr Isten...”